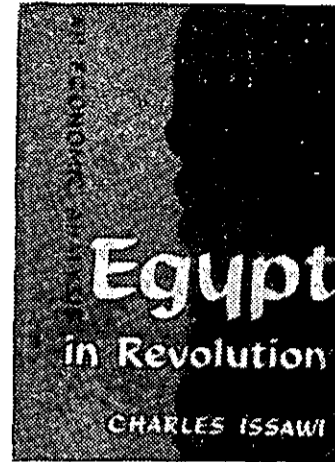
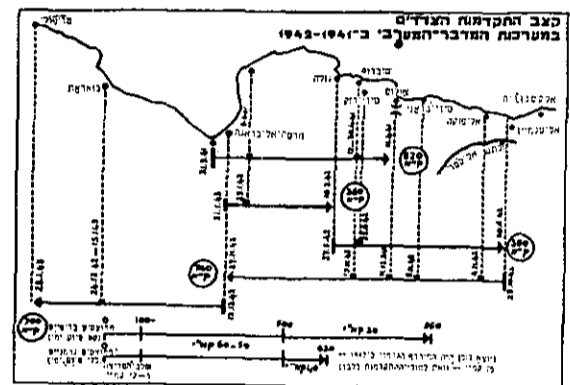

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

"מצרים במהפכה" אך לא "המהפכה המצרית" — הוא שם הספר מואת פרופ' עיסאוי העומד במרכזו סקירתו של סרן אברהם בן-יצחק (עמ' 4). דומה כי יש כאן יותר מאשר הפרש מילולי בלבד. על גרמניה נאמר, אחרי 1918, כי הרפובליקה הגרמנית ניתנה לעם גרמניה במתנה ע"י הצבאות שניצחו את גרמניה הקיסרית. בהפיכת 1952 פעלו קציני הצבא המצרי — ולא צבאות זרים. על מצרים עוברת עתה, מבחינות כלכליות וחברתיות שונות, מהפכה אמיתית, אם גם חלקית — וכל המתעלם ממנה לוקה בראייתו. החושב: "על זה כבר יודע אני, בערך, את הכל" — ייוכח למקרא הסקירה התמציתית של בן-יצחק, כי בתחום זה עוד יש (ונחוצ) מה ללמוד. ומי שטרם קרא את המאמרים על מגמות הכלכלה במצרים (חוברת קל"ו, עמ' 40) ועל התמורות בהשכלה ולימודים (חוברת קמ"ו, עמ' 28) — מוטב כי יקדים ויקראם כהשלמה חיונית לסקירה זו. החוברות מצויות בספריות הצבאיות.

מתי יש ערך-של-משל לסטטיסטיקה הצבאית של מצביי-מלחמה? התשובה: כאשר אין היא משקפת בלבד סטטיקה נתונה — כי אם משמשת להבהרת המציאות הדינמית הקובעת בהתפתחותו של מבצע, או במהלכה של מלחמה. על הסיג השני בין שניים אלה נמנים הנתונים המאלפים שרוכזו בסקירה, שעובדה בידי רס"ן ל. מרחב (עמ' 8) והדנה בקצב המתקפה. עיקר החומר המוגש בה שאוב מנסיון צבאי-מ"מ; אך הוא הושלם ע"י ציוני ביצועים רבים של הצבאות הבריטי, האמריקאי, והצרפתי — בזירת צפון-אפריקה ומערב-אירופה כאחת — ושל הגרמני, בזירה הסוביטית. יתכן כי דוקא שוני המצבים שבזירות אלו מבליט ביותר את הציווי המרכזי, המשותף לכולם: חיוניות הקצב המחיר בניצועה של מתקפה. לא פחות מהנתונים עצמם חשוב בסקירה זו ניתוחם. שלוש המפות המשולבות בסקירה הן מרשמים דו-תכליתיים: שכן, לקוחות הן מתוך מחקר העוסק בשאלת השפעתם של גורמי-חזוקה (בהתרחקות הכוחות-התוקפים מבסיסייהם הלוי גיסטיים הקדמיים), על קצב של מתקפות, ועל עצם אפשרות-המשכן מעבר לטוח מסוים; עם זאת, מדגימות הן יפה את נושא הסקירה ע"י המבצעים המתוארים בהן, והמוזכרים בגוף הסקירה.

אנשייה, "מערב" מתקשים תכופות להבין כיאות תפיסות אסטרטגיות (וצבאיות בכלל) סוביטיות; ובעיקר — בגלל לשון-המושגים המיוחדת, האידיאולוגית, שבה נוהגים אנשי-צבא סוביטיים לבססן. אך קיים צורך ממשי להבין תפיסות אלו — וכן את הסיבות לשינויים, ולעתים אף סתירות, הנראים בהן. ב"אסטרטגיה צבאית" באספקלריה סוביטית" (עמ' 15) מובאות דוגמאות אופיניות לביקורת סוביטית, לעתים חריפה למדי, על הספר הידוע שבעריכת מרשל סוקולובסקי — אשר נמתחה בעיקר בתחומים הצבאיים-היסטוריים והרעיוניים-פוליטיים. ביקורת זו מעניינת לגופה; בחלקה חושפת היא את הגישות (ואורח הדיבור) המיוחדים, האופייניים למחשבה הצבאית, ולאוריה הצבאית-פוליטית, בברה"מ. וזאת לזכור: השגות שמקורן במחשבה זו — הן הקובעות כיום את המבנה והתפיסות שהונחו ביסוד צבאות ערב העיקריים שבגבולנו.

מאז צמחה בארה"ב, בראשית שנות-החמישים משפחת טיילי "ניקא", ועד שהופל (כנראה ע"י טיל סוביטי) המטוס U-2 — התבלטה חשיבותו של הטיל נ"מ. על "האי" כבר נכתב בחוב' הקודמת (קנ"ז). ברם, אלה הם טיילי הגנה. ואת טעמו המוחץ הראשון של הנשק החדש — בגלגולו הבליסטי — טעם העולם עוד ב-1944, עם הופעת משפחת "V" הגרמנית. בחוברת זו (עמ' 21), במסגרת "סוללת טילים" מתואר הטיל הטקטי האמריקאי "סרגנט", המחליף עתה את ה"קורפורל". ויש בו משום עליה לעומת קודמו לא רק ב"דרגה" אלא גם בטיב ובביצועים. בסקירה מוצג לא רק הטיל, כמכשיר טכני בפני-עצמו, אלא מערכת-הנשק כולה, כולל ארגוניה הטקטי-מנהלתי בסוללת הטילים. לסדרה זו צפוי עוד המשך בחוברות הבאות של "מערכות".

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?